

Telegraful Roman.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației tipogr. arhid., Sibiiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Sinodul arhidiecezan.

Vorbirea de deschidere

a Înaltpreasfințitului Domn Arhiepiscop și Mitropolit IOAN MEȚIANU.

Cristos a înviat!

Domnilor deputați!

Simțesc o mare bucurie, Domnilor deputați, că prevedința divină m'a învrednicit, și la etatea mea tare înaintată, a vă vedea întruniți în jurul meu, în acest sinod arhidiecezan, pentru a lucra împreună la binele și fericirea poporului nostru. De asemenea simțesc mare bucurie și pentru că după o peregrinare de mai mulți ani prin localuri străine, cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns a ne vedea întruniți în localul nostru, în casa noastră, aici, în sala seminarului nostru. Deci felicitându-vă și salutându-vă cordial și pentru că clerul și poporul nostru, cu puține excepțiuni, tot pe Dvoastră, cei de mai înainte, v'a distins cu încrederea, Vă implor delă ceriu încă mulți ani de conlucrare mănoasă în via Domnului.

Este frumoasă și măreață chemarea Dvoastră, dlor, de a lucra nu numai ca singurației, dar și toți împreună, la promovarea binelui și a fericirii clerului și a poporului nostru. Și într'adevăr, dacă este faptă nobilă și măreață când cineva lucră și numai la binele și fericirea unui individ sau a unei familii, atunci cu atât mai nobilă și mai măreață faptă este aceea, care tinde la binele și fericirea unui număr de oameni, ca și al nostru, înapoiat din vitregitatea timpurilor.

Una și aceeași este calea, prin care se poate promova binele și fericirea singuraticilor, ca și a popoarelor, este aceea, care a condus la bine și fericire pe toate popoarele mai înaintate din lume, și anume, calea indicată de Domnul nostru Ius Cristos prin sfintele sale cuvinte „cu lumină am venit în lume, ca ceice cred în mine, să nu umble în întunec, ci să aibă lumina vieții”. Este calea luminii și a culturii, pe care tindem și noi a ni-o însuși prin cele două așezăminte sfinte, prin școala noastră confesională și prin biserica noastră națională.

De aici porțind, stăruința mea și a consistorului nostru a fost totdeauna întărirea și dezvoltarea școlii noastre confesionale și a bisericii noastre naționale. Durere însă, că nefericitul războiu actual, reclamând și pe o mare parte a învățătorilor noștri pe câmpul de luptă, și neputându-i suplini, după cerință, pe terenul școlar de astădată nu am putut ajunge rezultate mai însemnate. În schimb însă am ajuns alte rezultate îmbucurătoare, și adevărat,

că pe lângă toată greutatea timpului, cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns a împlini o veche și mare dorință a noastră a tuturor, dorința care de vreo 30 de ani a preocupat pe aproape toate sinoadele noastre arhidiecezane: dorința de a vedea și seminarul nostru Andreian rezidit, inaugurat și închinat măreței sale destinațiuni.

Dupăce însă la împlinirea acelei dorințe ne lipsiau mijloacele cerute, eu am întreprins o colectă benevolă la clerul și poporul nostru, care, pelângă toate greutatele timpului, a dat un rezultat de 114,000 coroane. Și la această colectă s'au distins membrii din centru ai consistorului nostru cu 5000 coroane, apoi protopresbiterii și preoții noștri cu 84,000 coroane, învățătorii noștri cu 17,000 coroane, iar dintre profesorii seminariali până acuma s'a insinuat numai trei, cu 750 coroane. Restul până la 114,000 coroane să completează din ofertul meu și al unor bănci și privați. Toate acestea se văd și din consemnarea specială, menită a eterniza numele donatorilor, în analele seminarului.

Tot în anul trecut, cu ajutorul lui Dzeu și al cunoscutului mecenat, Domnul Vasile Stroescu, s'a mai inițiat și clădirea edificului nostru gimnazial din Brad, care încă în acest an se va termina și închina frumoasei sale destinațiuni.

După acestea trecând la cele bisericesti, vin a vă arăta, Domnilor, că la erumperea înfricoșatului războiu actual, presimțind și noi și poporul nostru multe și grave nefericiri urmânde din acela, nefericiri de cari numai singur preabunul Dumnezeu ne poate scuti, — pe lângă serviciile divine de dimineața și seara, am dispus a se face până la terminarea războiului în toate bisericile noastre și rugăciuni speciale, pentru învingerea armelor noastre și încetarea ostilităților, la cari rugăciuni a participat și participă și de prezent aproape întreg poporul nostru, cu multă dragoste și evlavie.

Pe lângă rugăciuni, ostașii noștri s'au împărțit și cu sfintele taine, apoi li s'au mai ținut și cuvântări religioase și de îmbărbătare, sfătuindu-se a-și pune toată încrederea în bunul Dumnezeu, a ținea cu sfîntenie la credința cătră Tron și Patrie, și a lupta vitejește, și pentru ca să ne învrednicim și noi de un viitor mai bun și mai fericit.

Paralel cu acestea s'a îndatorat preoțimea a înființa reuniuni de femei în parohii, și apoi acestea, împreună cu comitetele parohiale, a întreprinde colecte benevole, de bani și naturale, pentru ajutorarea familiilor celor mobilizați, precum și pentru ajutorarea

acelor familii și la economia lor de câmp, pentruca așa să li se ușureze soarta.

Când au început a reîntoarce ostași răniți și morboși din războiu, s'a recomandat reuniunilor de femei a-i întâmpina pe la gările căilor ferate cu felurite alimente, iar după întoarcerea prin spitale a-i cerceta, a-i consola, și a stăru, ca personalul spitalelor să dea morboșilor toată îngrijirea posibilă.

Intr'una cu acestea s'a mai îndatorat și preoțimea din orașele cu spitale a cerceta mai adeseori acele spitale, a mângăia pe morboșii aflatori în acelea, și cel puțin odată pe săptămână a le face și servicii divine, îndeplinind gratuit și alte servicii religioase ce le vor dori cei bolnavi.

Apoi s'au mai trimis gratuit, unde s'au cerut, și cărți de rugăciune și de lectură pentru morboșii de religiunea noastră, făcându-se astfel tot posibilul pentru mângăierea lor.

Spre deplina noastră bucurie mă cred dator a vă arăta, dlor, că atât preoțimea și fruntașii noștri, dar mai ales femeile noastre, în tot locul și între toate împrejurările au fost la înălțimea chemării, împlinind cu mare devotament și cu adevărată iubire creștinească cea frumoasă și nobilă chemare.

Aceasta și alte asemenea mari și frumoase jertfe ale noastre, pentru Tron și Patrie, le-a apreciat frumos și domnul ministru președinte, contele Stefan Tisza, când în scrisoarea sa delă 22 Septembrie anul trecut, adresată mie, ca nestorului Arhierilor români, publicată și în jurnale, recunoscând neclătita credință a neamului nostru cătră Tron și Patrie, precum și vitejia ostașilor noștri, și promițând însemnate favoruri și drepturi bisericești și neamului nostru, mi-a cerut și conlucrarea mea la înfăptuirea aceluia, la ceace eu cu plăcere m'am și oferit.

Pentru noi, cei până acuma puțin considerați, cea scrisoară a șefului guvernului este un prețios document, nu numai de recunoștință a virtuților noastre patriotice, dar și despre îndreptățirea noastră la beneficiile statului, o constatare, pe care până acuma nu ne-a mai recunoscut-o nici un alt guvern al patriei noastre. De aceea, cea constatare este un nou îndemn pentru noi de a stăru, dlor, ca interesele bisericești noastre naționale să se aducă în consonanță cu acelea ale iubitei noastre patrii.

După cari rugând pe bunul Dumnezeu pentru încetarea războiului și pentru cât mai curând restabilire a păcii mult dorite, apoi mai implorând și din acest loc binecuvântarea lui asupra no-

stră și asupra lucrărilor noastre, declar sesiunea sinodului nostru arhidiecezan ordinar pe anul 1915 deschisă.

Anunț.

Elevilor din secțiunea pedagogică născuți în unul din anii 1895 sau 1896, și asentați, cari în 12 Martie a. c. au fost clasificați, li se aduce la cunoștință și pe aceasta cale, că conform ordinului Preaveneratului Consistor arhidiecezan din 25 Martie a. c. Nr. 3306 Școl. clasificările făcute și testimoniile sau absolutorii estradate sunt fără valoare și în 6/19 Aprilie a. c. la 7 ore a. m. au să se prezinte în institut la continuarea cursurilor, pentru că neconformându-se acestei dispozițiuni, anul școlar curent nu li se consideră.

Diracțiunea.

Un jubileu.

Patruzeci de ani de Arhierie.

Sunt grele zilele prin cari trecem și nu ne permit nicidecum aranjarea de manifestațiuni mai sgomotoase, fie de orice natură. Nu sunt zile de bucurie și de jubilar, ci zile de jale și de durere acelea pe cari le trăim. De motivele acestea a fost condus Escelența Sa, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit al nostru Ioan Mețianu, când și-a exprimat dorința, ca să se abstea delă orice serbare, delă orice manifestațiune mai sgomotoasă, plănuită pentru ziua de astăzi, 30 Martie v. în care Escelența Sa împlinește patruzeci de ani delă ziua norocoasă pentru biserica noastră, în care a fost sfințit întru Arhierie, în modesta bisericuță grecească de odinioară, din cetatea Sibiiului. Ne conformăm și noi acestei dorințe a Escelenței Sale și ne abținem delă aprecierea zilei însemnate și delă sărbătorirea ei în felul cum ne era datorința și intențiunea, mărginindu-ne numai la reîmprospetarea momentelor mai însemnate, cari au avut loc, înainte cu patruzeci de ani, aici, în Sibiiu.

După alegerea întâmplată în 3/15 Februarie 1875, când sinodul eparhial electoral din Arad a onorat cu încrederea sa aproape unanimă pe vicariul episcopesc din Oradea-mare, protopresbiterul Ioan Mețianu, ridicându-l la demnitatea de episcop al văduvitei dieceze a Aradului, și după aprobarea din partea Coroanei, urmată în curând, cum și după prestarea jurământului de fidelitate în mâinile Maiestății Sale, Monarhului nostru, act întâmplat în 12/24 Martie 1875, a urmat consacrarea întru Arhierie a alesului, care act a avut loc în Sibiiu în 30 Martie v. 1875. Actul hirotonirii întru Arhierie a alesului episcop al Aradului, care acum îmbrăcase haina monahală și era ridicat la treapta de Arhimandrit, l'a sevârșit Arhiepiscopul și Mitropolitul Miron Romanul, cu cooperarea episcopului din Caransebeș Ioan Popasu, în bisericuța veche din Sibiiu-cetate.

Era zi de Duminecă și lume multă venise și din afară, ca se fie de față la sevîrșirea însemnatului act. Dieceza Aradului trimisese la Sibiu o delegațiune mai mare. Partea cea mai însemnată a solemnului act de hirotonire întru episcop, impunător și prin ceremonialul obicinuit la asemenea ocaziuni, a fost *vorbirea* pe care episcopul *Ioan Meșianu* a rostit-o în fața arhierilor și a publicului asistent, ca episcop consacrat.

Noul episcop a pornit în vorbirea sa dela cel mai înalt principiu creștinesc, dela *dragostea evanghelică*, și pe aceasta dragoste de frați și de fii sufletești și-a clădit programul după care promitea, că are să conducă dieceza încredințată lui spre păstorie: pentru că dacă păstorul nu are dragoste cătră turma sa, nu poate să o îngrijească așa, ca se o îndrume spre bine și spre fericire. Dragostea evanghelică a promis episcopul *Ioan Meșianu* că o va duce în eparhia sa, pentru a o sădi și în inimele fiilor sei sufletești, pentru că în bună înțelegere și în iubire reciprocă se lucreze împreună pentru binele neamului și al bisericii. Epocala vorbire, rostită atunci în bisericuța din Sibiu-cetate, în locul căreia a fost ridicată impunătoarea catedrală de astăzi, a fost următoarea:

«Preasfințit sinod arhieresc! Venerabili și iubiți frați!

Este anul al douăzeci și patrulea decând preoțesc domnului și poporului nostru din toată inima și cu toată bunăvoința mea. Este anul al 24-lea decând din darul lui Dumnezeu am devenit păstorul și învățătorul clerului și poporului, până aci grijei mele încredințat. Multe și feliurite au fost într'un răstimp de aproape un pătrar de secol greutățile împreunate cu împlinirea chemării mele, însă toate acelea nu se pot asemăna cu sarcina arhieriei ce primii astăzi pe umerii mei.

Când stau smerit înaintea celui preainalt, care este pretutindenea de față, când gândesc la greutatea chemării ce primesc astăzi asupra mea, când cuget, că de astăzi înainte am chemarea a fi păstorul și învățătorul unei diecese întregi, și când consider câte și ce fel de sacrificii se cer la împlinirea atator datorințe grele: atunci trebuie se mărturisesc, că momentul acesta, care îmi înfățișează toate acestea înaintea ochilor sufletului meu, este cel mai însemnat din toate zilele vieții mele.

Așa este, Preasfințitorilor Părinți și venerabili frați! Eu recunosc greutatea chemării, care produse acest moment, greutate destul de mare și în timpuri mai bune, dar cu atâta mai simțibilă în timpul și împrejurările de astăzi. Recunosc și așteptările și pretensiunile clerului și poporului diecesei mele, dela mine, ca dela capul bisericii diecesane; și dacă totuși nu m'am sfiit și nu m'am retras dela atâtea greutăți, cauza este, că știind eu din sfânta evanghelie, basa religiunii creștine, că «nici un fir de păr nu cade de pe capul omului fără voința lui Dumnezeu», am crezut și am ținut, că Domnul a binevoit, ca sarcina arhierescă ce o primii astăzi se cadă pe umerii mei. Așa dară nu m'am retras dela arhierie, ca să nu mă opun voci celui prea înalt. Nu m'am retras, ca se nu păcătuiesc înaintea Domnului «dela care se îndreaptă pașii omului și cărările lui». Nu m'am retras, ca să nu mă osândească Mântuitorul Cristos, care a zis: «Cel-ce iubește pe tata sau pe mama, sau pe fii, sau casa, sau averea, mai mult decât pe mine, și cine nu va lua crucea sa și se vină după mine, nu este vrednic de mine». (Ioan X. 41.) Din aceste motive nu m'am retras, ci din contră, însuflețit de credința în Domnul «cel-ce dă tărie celui slab și neputincios», — am

primit asupra mea sarcina cea grea arhierescă, și pentru că m'am convins, că așa a fost, după Dumnezeu, și voința și dorința clerului și poporului diecesei mele. Am primit-o, ca se mi se deie prilej mai mare și se am câmp mai larg a lucra și mai încolo în via domnului, împreună cu Preasfinții Voastre, venerabililor părinți, și cu ceilalți mădulari ai bisericii noastre, ca se zidim Domnului Sion sfânt, Sionul mântuirii noastre. Am primit-o din îndemnul *dragostei evanghelice*, care «toate le primește, toate le suferă, toate le rabdă».

Și întru adevăr, dacă iubesc pe Dumnezeu și pe poporul lui credincios, cum aș putea se nu primesc ori ce sarcini s'ar pune pe umerii mei? Și cum n'aș iubi și pe poporul lui credincios, fiind născut în sinul lui și crescut în sinul lui? Cum n'aș iubi eu pe poporul credincios, când el mi-a dat atâtea semne de iubire, ajutându-mi se înaintea la atâtea demnități frumoase bisericesti, de cari m'am bucurat până acuma și mă bucur și astăzi? Cum nu l'aș iubi, când el și la alegerea ultimă de episcop la Arad mi-a arătat atâtea încredere și dragoste?

Zic, dacă iubesc pe Dumnezeu și pe credinciosul nostru popor, cum puteam eu se răsplătesc iubirea Domnului și poporului cătră mine, decât earăși numai prin iubirea mea cătră Domnul și cătră popor, iubire, care purcede din dragoste evanghelică. Dragostea aceasta fu, Preasfințitorilor Părinți și venerabili frați, care îmi povățui pașii mei în purtarea sarcinilor de până acuma, ea este care mă face să las toate ale mele și se urmez evangheliei Domnului, și tot ea va fi conducătoarea mea și în viitor, în tot restul zilelor vieții mele. Ea va fi care mă va face se aduc sacrificii pentru clerul și poporul nostru și în viitor, ea mă face să fiu, nu numai învățător și păstor, dar și *amic și părinte* clerului și poporului, ce acum se încredințează grijei mele.

Mare este puterea dragostei evanghelice, Preasfințitorilor Părinți și venerabili frați! Dragostea evanghelică este cea mai strălucită virtute creștinească. Pentru aceea și este ea temelul religiunii creștine. «Se iubești pe Domnul Dumnezeu tău din toată inima ta, din tot sufletul tău, și din toată virtutea ta», — este întâia și cea mai mare poruncă. Ear a doua, asemenea acesteia, este: «Se iubești pe deaproapele tău, ca însuți pe tine.» (Mat. cap 22. vers 37-39.) Acestea sunt cele mai mari porunci ale religiunii creștine, dela cari atârână toată legea și prorocii. Insuși Domnul și Mântuitorul nostru Isus Cristos, din îndemnul dragostei cătră neamul omenesc descinde din mâinile părintelui său și întemeiază religiunea sa pe fundamentul cel etern al dragostei. Dragostea a făcut pe apostolii Domnului să le lase toate: părinți, frați, soții, averi și case și să-i urmeze lui. Dragostea i-a însuflețit să nu se sfiiască de greutățile și necasurile ce întimpinău: foame, sete, prigoniri și alte pericole de viață. Dragostea evanghelică făcu atâtea martiri ai credinței creștine.

Toate acestea și alte virtuți mari sunt fructele dragostei evanghelice. Pentru aceea și apostolul neamurilor zice cătră Corinteni: «De aș vorbi în limbi îngerești, de aș avea prorocie, de aș ști toate tainele, de aș avea toată știința, totă credința, încât se mut și munții, de aș împărți toată avuția mea și de mi-aș da trupul meu să-l ard, eară dragoste nu am: *nimica nu sunt*». Ceea ce va se zică, că toată credința noastră, oricât de înaltă ar fi aceea, și chiar cele mai mari sacrificii de ar aduce cineva din partea sa, fără de dragostea evanghelică n'au preț, n'au valoare. Un adevăr acesta, pe care l'aflăm ori unde

ne întorcem privirea. De'l vom cerca în trecut, il vom afla pe toate paginile istoriei, de'l vom cerca în prezent, il vom esperia în toate zilele.

Străbunii noștri atunci erau la glorie, atunci erau văzuți și respectați, când aveau dragoste între sine. Biserica străbună atunci era în stare să înfrunte atacurile și persecuțiunile, când între toți fiii ei domnea dragostea evanghelică. Indată ce slăbi această dragoste între străbunii noștri, în locul ei se vâri ura și discordia, care roade rădăcina pomului dragostei până se distruge tot. Toată cetatea sau casa, care se împărechează între sine, nu va sta, — zice sfânta scriptură.

Sunt frumoase, sunt salutare tinerele noastre instituțiuni bisericesti, dar ele numai așa vor aduce roade la timpul său, dacă între credincioșii bisericii va domni dragostea evanghelică. La din contră, ele vor rămânea numai «*aramă sunătoare și chim-val resunător*».

Dacă apostolii Domnului n'ar fi avut dragostea evanghelică, oare cine ar fi lătit glasurile Domnului până la marginea pământului? Cine ar fi adus poruncile lui peste atâtea veacuri la noi?

Așa este. Apostolii Domnului se iubiau după învățătura Mântuitorului: «poruncă nouă dau vouă, să vă iubiți unul pe altul, precum și eu v'am iubit pe voi, ca se cunoască lumea că sunteți învățăceii mei». (Ioan XIII. v 35.) Din toate acestea se învederează, că numai dragostea evanghelică poate deștepta în om aplecare la sacrificii pentru binele comun.

Conduc fiind și eu, Preasfințitorilor Părinți și venerabili frați, de simțul acestei dragoste evanghelice, am lăsat toate ale mele și am primit asupra mea crucea Domnului, ca se am ocaziunea fericită a propaga într'un teren mai estins dragostea evanghelică. Dragostea aceasta o voi duce eu clerului și poporului diecezei mele. Ea va fi conducătoarea mea în chemarea mea arhierescă. Dragostea aceasta o voi păstra eu totdeauna și o voi cultiva din toată inima, între noi Preasfințitorilor Părinți, și între toți credincioșii noștri, clerici și laici, și deosebi între aceia ai diecezei mele, cu cari voi împărți foloase și sarcini, binele și greul, pentru că să fim una întru legătura păcii și a dragostei. Voi cultiva acea dragoste între toți fiii patriei noastre, fără osebite de limbă și credință, căci numai așa vom implini legea lui Cristos: «Se iubești pe deaproapele tău, ca însuți pe tine».

Dar fiindcă tot darul cel bun pogoară de sus, dela părintele luminilor, mai înainte de toate rog pe acel părinte prea bun, să mă lumineze cu duhul dragostei, al înțelepciunii și al înțelegerii, ca se fac și se lucru numai aceea ce este spre binele nostru al tuturor. Rog mai încolo pe acel părinte ceresc, se încununeze și se remunereze toate ostenele Preasfințitorilor Voastre de până acuma și din viitor, aduse pe altarul sfintei noastre biserici. Și în fine implor dela acelaș părinte ceresc asupra tuturor darul Domnului nostru Iisus Cristos și dragostea lui Dumnezeu tatăl, care se fie cu noi în veci, Amin».

După terminarea actului consacării întru episcop au urmat recepțiunile, la reședința mitropolitană, apoi prânz de gală, dat de Mitropolitul *Miron Romanul* în onoarea zilei însemnate, iar în 2 Aprilie v. 1875 Episcopul *Ioan Meșianu* a plecat la reședința sa din Arad, unde instalarea solemnă în scaunul episcopesc a avut loc în 20 Aprilie v. 1875, în ziua Duminecii Tomei, cu ocaziunea deschiderii sesiunii ordinare sinodale de acolo.

Dela sinod.

Ședința de deschidere.

Sibiu, 12 Aprilie n.

Eri, Duminecă, în 11 Aprilie n. (29 Martie v.) s'a făcut în Sibiu deschiderea sesiunii ordinare a sinodului arhidiecezan. S'a celebrat sfânta liturgie în catedrală, prin P. C. Sa, Protosinzelul *Dr. Eusebiu R. Roșca*, director seminarial, asistat de domni protopresbiteri: Romul Furduiu, Demetriu Moldovan, Dr. Ioan Stroia și Dr. Vasile Saftu, apoi de diaconul ceremonial Dr. Oct. Costea. A cântat corul mixt, condus de domnul profesor T. Popovici.

După terminarea sfintei liturgii s'a făcut chemarea Duhului Sfânt, apoi deputații sinodali s'au întrunit în sala de gimnastică a seminarului Andreian, de unde au trimis o deputațiune, care se invite pe Escelența Sa, Inaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Meșianu*, la deschiderea sesiunii sinodale. Deputațiunea a fost compusă din următorii domni deputati sinodali: Gregoriu Pletosu, Nicolau Borzea, Dr. Vasile Preda și Iosif Popescu.

Urmând invitații, Escelența Sa își face apariția în sală, însoțit de P. C. Sa, Arhimandritul *Dr. Ilarion Puscariu*, vicariu arhiepiscopesc, de P. C. Sa, Protosinzelul *Dr. Eusebiu R. Roșca*, director seminarial, și de domni din deputațiune; ocupând apoi loc la masa presidială deschide sesiunea nouă sinodală cu vorbirea pe care o publicăm la loc de frunte, în numărul de față al ziarului nostru.

Vorbirea a fost ascultată cu mare atențiune din partea deputaților sinodali și a celuiialt public asistent, iar la urmă a fost acoperită cu sgomoatoase «Să trăiască».

În înțelesul regulamentului sunt numiți din partea Escelenței Sale notari interimali domni: Mateiu Voileanu și Lazar Triteanu din cler, iar dintre mireni Dr. Silviu Dragomir, Dr. Toma Ienciu, Dr. Pavel Roșca și Dr. George Proca.

Notariul Mateiu Voileanu cetește apelul nominal și răspund 43 de deputați, cari își prezentează literile credenționale.

Escelența Sa constată, că sinodul e capabil de muncă, dispunând de voturile reglementare, prin urmare se întră în ordinea de zi.

Deputații sinodali se impart în patru secțiuni, în scopul de a face verificările, și anume, astfel, că deputații din cercurile electorale I—V vor verifica pe deputații din cercurile VI—X, aceștia pe deputații din cercurile XI—XV, aceștia pe cei din cercurile XVI—XX, și aceștia pe deputații din cercurile electorale I—V.

Ordinea de zi pentru ședința de deschidere fiind eshauriată, Escelența Sa, Inaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Meșianu*, declară ședința de încheată și anunță ședința proximă pe astăzi, Luni, la orele 11 dimineața.

După ședința, la orele 12, domni deputați sinodali s'au prezentat la Escelența Sa, Arhiepiscopul și Mitropolitul *Ioan Meșianu*, pentru a-i face la reședința obicinuită vizită de curtoisie, care însă a luat de astădată proporțiile unei mari și impunătoare manifestări de recunoștință, de iubire și alipire față de capul bisericii noastre. Oratorul a fost domnul *Andrieu Bârseanu*, presidentul «Asociațiunii», care într'o frumoasă vorbire a apreciat după vrednicie activitatea Escelenței Sale, desvoltată în cei patruzeci de ani trecuți, decând poartă cărga arhierescă. Vom da vorbirea în întregime în numărul viitor, amintind de astădată, că ea a avut un efect covârșitor asupra tuturor ascultătorilor,

La frumoasele cuvinte de felicitare, însoțite de viile aclamări ale celor prezenți, Escelența Sa, Înaltpreasfințitul Domn Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Meșianu*, adânc impresionat a răspuns cam următoarele:

Vă mulțămesc cordial Dlor, pentru prețuitele felicitări, ce-mi adresați și la această ocaziune, felicitări din cari transpiră dragostea Dvoastră și cătră mine, dar mai ales cătră biserică noastră străbună, încredințată conducerii mele; deci Vă rog a mi păstra și mai încolo acea dragoste, până voi mai fi în viață, iar bisericii să o păstrați în toată viața Dvoastră, și să o lăsați de cea mai scumpă moștenire tuturor alor noștri.

Fiindcă la aceasta ocaziune binevoiti a mă felicita și din incidentul împlinirii alor 40 de ani dela sfințirea mea întru Arhierie, incident pe care doresc a-l sărba în singurătate și în contemplări evlavioase: doresc a vă încredința, Dlor, că deși Arhieria este cea mai înaltă demnitate bisericască, de care prea puțini muritori se învrednicesc, eu totuși atunci, când clerul și poporul diecesei Aradului m'a chemat la aceea înaltă demnitate, am stat mult pe gânduri, să o primesc ori nu?

Am stat pe gânduri, Dlor, nu numai pentru că știam, că pe cât este de înaltă demnitatea arhieriească, pe atât de grea este și sarcina împreună cu aceea, chiar și între împrejurări mai prielnice, și cu atât mai grea între împrejurări neprielnice, cum au fost atunci și mai sunt și astăzi. Dar apoi am mai stat pe gânduri și pentru că eu mai eram și părinte de familie, și pentru că primind Episcopia, trebuia să mă despart de cei doi fii ai mei, pe atunci încă minoreni; și dacă în fine totuși am primit-o, am făcut aceasta îndemnat de cuvintele Domnului nostru Isus Cristos, care zice: *că celce iubește pe părinți, pe fii și pe frați mai mult decât pe mine, nu este vrednic de mine*; am făcut-o deci pentru a mă supune preainaltei voințe a Domnului.

Și îmi place a crede, că prea bunul Dumnezeu poate și pentru că m'am supus voinței lui, îmi va fi lungit atât de mult firul vieții mele pământiești.

Apropiindu-se însă acum tot mult capătul firului vieții mele pământiești, și având a da seamă înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor despre roadele activității mele, dar nefiind eu chemat a mă pronunța asupra faptelor mele, las aceasta la apretierea clerului și poporului nostru, dintre cari mulți au fost împreună lucrători cu mine la modestele mele creațiuni și plantațiuni, dar și mai mult las aceasta la apretierea istoriei nepărtinătoare, rugându-mă numai, ca la apretierea activității mele să nu să treacă cu vederea nici multele și feluritele împrejurări neprielnice, obvenite în tot timpul Arhieriei mele, cari m'au împedat mult în activitatea mea.

Pentru a ilustra aceasta și numai cu un singur exemplu, voi aminti, Domnilor, că înainte cu 27—28 de ani, când eram în scaunul episcopesc din Arad, am voit a înființa acolo, pe spesele diecezei, un gimnaziu confesional; dar ministeriul cultelor de atunci mi-a interzis aceasta, sub cuvânt, că mai fiind acolo un gimnaziu de stat, să nu se nască conflicte dușmănoase între elevii celor două gimnazii.

Să sperăm însă, Domnilor, că acum, mai ales după încetarea crâncenului războiu actual, care a scos de nou la iveală tradiționala noastră fidelitate cătră Tron și Patrie, precum și vitejia ostașilor noștri de pe câmpul de luptă, vor dispărea și acele împrejurări dănuoase desvoltării noastre religioase, culturale, economice și naționale, și se va înstăpâni o eră nouă de pace, de dragoste și de pro-

gres și pentru noi și pentru toți fiii patriei noastre.

Dorind din suflet cât mai curândă înfăptuire a acestor speranțe, de cari se vă bucurați și D-Voastră, în toate zilele vieții, — vă implor din tot sufletul binecuvântarea ceriului, întru mulți ani fericiți.

Au urmat sgomotoase aclamări la adresa Escelenței Sale, Înaltpreasfințitului Arhiepiscop și Mitropolit *Ioan Meșianu*, care a primit, eri și astăzi, numeroase felicitări și din alte părți, din prilejul împlinirii anului al patruzecilea de Arhierie, asupra căroră vom reveni.

Domnii deputați sinodali au făcut apoi vizită de curtoasie și la Precuvioșii Lor, Arhimandritul *Dr. Ilarion Pușcariu* (a vorbit protopresb. Grigorie Pletosu) și Protosincolul *Dr. Eusebiu R. Roșca* (oratorul a fost protopresbiterul Teodor Hermann), unde li s'a mulțumit în cuvinte alese și calde pentru atențiunea arătată.

Războiul.

După atacurile nesuccese din sărbătorile sfintelor Paști, Rușii au îndreptat atacuri noi asupra trupelor noastre, dar și acestea au fost respinse, cu mari pierderi pentru Ruși. Trupele germane apoi, venite în ajutorul trupelor noastre, au luat cu asalt dela Ruși o înălțime însemnată. Au făcut mai mulți prizonieri, atât trupele germane, cât și trupele noastre. Situația e deci favorabilă pentru noi în Carpați. Luptele decurg însă și acuma, fără a li se putea prevedea sfârșitul. Știrile din Bucovina ne spun, că și acolo succesele sunt pe partea noastră. Incercările de înaintare a Rușilor au ramas neisbutite. Toate atacurile lor au fost respinse, cu mari pierderi pentru ei. În Franța și Belgia trupele germane au avut succese frumoase, zdrobind pe multe locuri ofensiva trupelor dușmane. Bombardarea Dardanelor e întreruptă deocamdată, iar la granițele sârbești și muntenegrene e liniște.

NOUTĂȚI.

Biserica monumentală. În memoria fostului moștenitor de tron Francisc Ferdinand și a soției sale se va clădi o biserică în Sarajevo pe locul unde s'a întâmplat atentatul. Opera monumentală, care se va înălța din contribuții publice, are să vestească marele război al popoarelor și atentatul ucigaș care l-a pornit.

De nou decorat. Domnul căpitan *Grigorie Boldea*, distins încă în Ianuarie cu medalia „Signum laudis”, permutat fiind de a regimentul 51. La regimentul 50 de infanterie, a făcut cu Moții sei, ca comandant de batalion, minuni de vitejie și a fost de nou decorat cu *Crucea militară pentru merite, clasa III, cu decorația de războiu*.

† Dr. Aurel Mărgineanu Corpul ofiteresc dela stabilimentele sanitare din Vukovei a avut de decesul medicului asistent militar *Dr. Aurel Mărgineanu*, care în 1 Aprilie n. a încetat din viață, în etate de 30 de ani, în urma unei invenții de sânge, contrase cu prilejul împlinirii datoriei sale de medic. În mormântarea i s'a făcut a treia zi de Paști în Nădlac, în patria defunctului. Odihnească în pace!

Universitarii și războiul. Din 53 de mii studenți universitari ai Germaniei se găsesc 37 mii studenți la front sau în alte servicii militare.

În misiune secretă. Guvernul bulgar a aflat, că dela Petrograd au sosit în Sofia câteva femei și fete, care stau în serviciul poliției secrete rusești și vor avea să stea în ajutorul colegilor lor bărbați căștători de mai multă vreme în Bulgaria. S'au luat măsuri, care opresc intrarea în birourile ministeriale pentru toate persoanele sussecte. Se crede, că femeile trimise din Rusia au venit cu încredințarea să fure acte secrete diplomatice dela ministeriul de externe.

Nu se va sărba ziua de 1 Mai. Partidul muncitorilor din Viena a hotărât să nu serbeze în anul acesta ziua de întâi Mai, având în vedere împrejurările războinice extraordinare, în care ne aflăm.

Ligă austriacă. Organul partidului popular, *Slovenec*, publică un articol pentru înființarea unei ligi a naționalităților din Austria. Toate elementele patriotice ale națiunilor austriace se vor întruni să lucreze nu numai acum, ci și după terminarea războiului pentru a promova autoritatea, influența și onoarea Austriei pe toate timpurile.

Turcia și mănăstirile. Vreo cinci-zeci de mănăstiri romano-catolice din Palestina s'au închis la izbucnirea ostilităților între Poarta otomană și dușmanii săi. Mănăstirile acestea, cum se vestește din Constantinopol, au fost redeschise cu învoirea dată de guvernul turcesc.

Abstinenții se sporesc. Un ziarist italian trimite din Petrograd câteva interesante informațiuni. Numărul abstinenților, — scrie el alinau, — a crescut de câteva zile cu 170 de milioane de ruși. Guvernul rus a decă a dat două porunci, prin care se opresc vânzările de vin și de rachiu. Multă lume s'a infuriat. Și mai vartos sunt necăjiți cărcumarii și hotelierii. Nici vută nu se mai bea; deși devenise o băutură atât de națională. Încât pe au se prăpădeau de dragul ei 30 de mii de ruși. Înainte vreme, cu deosebire Dumineca și în zile de sărbător, străzile erau pline de oameni cari se clătinau pe picioare sau se tăvăleau în prav; acum iocina s'a schimbat cu desăvârșire. Presa laudă se înțelege, măsurile de oprire. Dar robii alcoolului nu se pot de loc împăca în noua situație, și neputând face alt ceva, așteaptă vremuri mai „fericite”, des-păgubindu-se unui cu spiritul de ars, cu uleul de mașină și cu apa de Colonia.

Stea în loc de cruce. Pentru a nu atinge sentimentele religioase ale soldaților islamici din armata Franței, noua decorație franceză de război nu va avea forma unei cruce, ci a unei stele, — scrie ziarul *Action Française*.

Desgropările dela Aquileea. Din Triest se anunță: Pe lângă tot războiul de astăzi, săpăturile și lucrările de restaurare în bazilica dela Aquileea și în împrejurime înaintază energic. Desgropările se fac acum în cimitir, unde s'au găsit urmele unor clădiri de importanță deosebită istorică. O fâșie de mozaic, din secolul al patrulea înainte de Cristos, este admirabil conservată, cu toate figurile și colorile sale. S'a descoperit și așa numita „fântână de aur”, în care Attila, după dărâmarea și jafuirea Aquileei, se crede că ar fi îngropat aurul și comorile cetății. Fântâna este construită în felul cum se obișnuia la romani pe timpurile acelea. Săpăturile sânt împreunate cu greutate considerabile, de oarece fântâna cilindrică este foarte strâmtă. Dărâmarea Aquileei, — impresurată câtva timp de Attila și apoi cucerită, — s'a înlămpat, cum se știe, în anul 452 d. Cr.

După capitulare. Ziarele din Rusia scriu, că la Przemysl este liniște; interiorul orașului, atins foarte puțin de focul războiului, și-a recăpătat înfățișarea veche. Prăvăliile, restaurantele și cafenelele sunt redeschise. Se aduc mari provizii în oraș. Locuitorilor bine situați li s'a permis să plece la Lemberg. Comandant al cetății este numit generalul Artamanov. O nouă împărțire a cercurilor administrative se va face în curând.

Pentru neutralitate. Guvernul cantonului elvețian Geneva a interzis colportajul gazetelor părților beligerante pe întreg teritoriul orașului și cantonului Geneva. Zărele părților beligerante se pot vinde numai în chioșcuri și prăvălii, care se ocupă cu vânzarea de publicațiuni periodice. Afară de această măsură, guvernul a avizat presa, că este oprit a se pronunța pro sau contra uneia sau alteia dintre puterile aflătoare în război, și că e oprită chiar și polemia ziarelor între sine pe tema războiului actual. Gazetele cantonului, care calcă această ordonanță, se pedepsesc cu pierderea dreptului de colportaj.

Dela spitalul militar. A murit vânătorul *Ioan Stadler* dela batalionul de vânători numărul 22, originar din Boemia, și a fost înmormântat, Duminecă, după rital romano-catolic. A murit infanteristul *Ioan Uke*, dela regimentul de hozezi numărul 18, din comitatul Vas de 22 ani, și va fi înmormântat astăzi Luni, la orele 2 d. a. după rital romano-catolic. A murit infanteristul *Iacob Csaut*, dela regimentul de honvezi numărul 30, din comitatul Băsbodrog, de 28 ani, și va fi înmormântat astăzi, Luni, la orele 3 d. a. după rital romano-catolic, toți din casa mortuară a spitalului de garnizoană din loc.

Despre neizbânda rușilor în Caucaz. Operațiunile armatei rusești din Caucaz în ultimile șase săptămâni, — cum se scrie din Petrograd, — au dovedit că rezistența turcilor pe uscat, la Dardanele și la Bosfor nu se poate înfrânge ușor. Turcii s'au luptat până acum cu îndărătnicie și bravură și au desfășurat mari piedeci în calea rușilor. După victoria rusească din Decembrie se vorbește de o repede înaintare asupra orașului Erzerum, dar așteptările nu s'au realizat, căci turcii și-au renouit activitatea în părțile Mării negre. În timpul din urmă armata otomană a luat earși ofensiva.

La așazăământul umanitar, numit „Reuniunea română de înmormântare din Sibiu”, au fost primiți următorii membri noi, și anume Vasile Hodoș, paroh (Icelandul mare), Ștefan Rusu, protopresbiter (Murăș-Oșorheiu) și soția sa Rozalia n. Hodoș, văd. Maria Lepși, Mihail Ittu, inginer silvic penz. și soția sa Sofia, văd. Eva Joandrea n. Apolzan, Nicolae Miereș, econ. (Topârcei) și soția sa Susana n. Isacu și Ioan Pinciu, culeg. tipograf; în același timp casariatul a primit ajutoarele statutare după următorii membri răposați și anume Carolina Irbuzan, Ionită Micu, Demetriu Opris, Inv. penz. (Șura mare), Maria Baciu, Iuliu Bardoșy, inspector școlar, Toma Moldovan și Parasch'va Pop, cu cari numărul membrilor răposați din sinul Reuniunii a ajuns la 255. În legătură se atrage atențiunea asupra întreprinderii de pompe funebre a Reuniunii.

Bioscopul Apollo de pe Piața Harmanu va reprezenta Luni și Marți în 12 și 13 Aprilie n. 1915: *Serată detectivă*. Program: *Regensburg*, după natură. *Micul hoț de cai*, comedie. *Hoții de turf*, povestire detectivă în 4 acte, demnă de văzut. *Croitorul viclean*, umoristic.

Impărțire de pomi pădureți.

Subscribul comitet central împarte în mod gratuit 10.000 *pădureți* meri, 5000 peri, 1000 gutui. 1000 pruni mirabolani, 1000 ciresi și 800 cași, sau în total 18.800 *pădureți*.

Pomi se împart și respective se iau în primire, sub îngrijirea dlui profesor de economie a seminarului *Ioan Ofoiu*, cu începerea de Vineri, 16 Aprilie n. c., în grădina școlii economice a seminarului „Andreian” din Strada Holtz Nr. 5.

La împărțire au întâietate membrii Reuniunii noastre și școlile de pomi comunale. Din acest prilej atragem atențiunea asupra broșurei instructive „*D'ale pomăritului*”, sfaturi înlocuite de A. Hodoș, ce se vinde cu 25 bani exemplarul.

Sibiu, 9 Aprilie n. 1915.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură”.

Pant. Lucuța
prez.

Vic Torțășianu
secretar.

Teatru.

(x) *Bancherul Ferante*, om între 40 și 50 de ani, scurt la stat, grăsuț, cu părul roșu cât mai are, este o ființă onorabilă, dar stă la mare distanță de frumuseța lui Adonis sau a lui Apollo din Belvedere.

Practicul financiar nici nu caută să se arde mai chipeș decât e în adevăr. E împăcat cu sine, când se știe deosebit, îndrăzneț, cu duh și cu inimă generoasă, pe cât poate să fie cel ce dispune de o casă de bancă.

Pein însușirile sale are deosebitul noroc, ca în contact cu sexul feminin să tragă folos chiar și din urăciunea proverbială a feței sale. Păcerile lui sânt cu atât mai vii, cu cât lupta purtată pentru dobandirea lor este mai impetuoasă și mai îndârjită.

După unele cuceriri, care totuși nu-l mulțumesc deplin, se căsătorește cu o tineră conservatoristă, orfană și cinstită. O poate lua de nevastă fără a deveni ridicol, de oarece fata nu numai are caracter nepătat, ci și ține la el, la omul bun, în toată sinceritatea: o ajutase cu bani la studii și în schimb nu i-a făcut nici o prudență obraznică.

Acesta e cuprinsul comediei moderne *Ferante urât* de italianul Sabatino Lopez, o lucrare spirituală alcătuită cu dibăcie.

Dl *Wonger* a făcut din *bancher* o persoană simpatică și adevărată, care a obținut călduroase aplauze. Cu vervă și talent au jucat damele *Losa* și *Dopler*, domni *Schröder* și *Thiele*, în rolurile de seamă.

Marti, în 13 Aprilie, se reprezintă *Heidelbergul de altă dată*, piesă în 5 acte. Beneficiul dlui *Schröder*.

Nr. 105/1915. (36) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan, cu drept de succesiune, pe lângă parohul Ioan Neagoe din parohia Geomal (cl. II), se escrie concurs cu termen de 30 zile, dela această primă publicare.

Venitele sunt: jumătate din stola fașionată în coala B.

Cererile de concurs se vor înainta la subsemnatul oficiu în termenul susindicat, având concurenții a se prezenta, — pe lângă observarea prescrișelor reglementare — în o Duminecă sau Sărbătoarea la biserică, spre a cânta și predica.

Alba-Iulia, 10 Martie 1915.
Of. protopresbiterial român-ortodox al tractului Alba-Iulia, în conțelegere cu comitetul parohial.

Ion Teculescu
protopresbiter.

Nr. 215/1915. (41) 2-3

Concurs.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune în parohia de cl. III Vultur, tractul protopresbiterial al Abrudului, pe lângă neputinciosul paroh Petru Paul, cu convocare la rezoluția Ven. consistor din 3 Martie a. c. Nr. 1782 Bis. se escrie concurs cu termen de 30 zile de la prima publicare în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu acest post sunt jumătate din toate venitele parohiei.

Ceice doresc a ocupa acest post să-și înainteze petițiile instruite conform legilor din vigoare acestui oficiu în termenul arătat și pe lângă prealabila încunoștințare a subsemnatului, se vor prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare la biserică spre a cânta, celebra și cuvânta eventual.

Abrud, 14 Martie 1915.
Oficiul protopresbiterial gr.-or. român al Abrudului în înțelegere cu comitetul parohial.

Petru Popoviciu
protopresbiter.

Nr. 90/1915 of. ppresb. (38) 3-3

Concurs repetit.

Pentru ocuparea postului de capelan cu drept de succesiune pe lângă parohul din parohia de clasa a II-a Măgoaja, prin aceasta se escrie concurs cu termen de 30 zile, computat dela prima aparițiune a acestuia în „Telegraful Român”.

Emolumentele împreunate cu postul de capelan sunt jumătate din toate venitele preoțești din parohie.

Concurenții la acest post au a-și așterne rugărilor instruite în înțelesul normelor în vigoare, în termenul deschis la subsemnatul oficiu protopresbiterial și a se prezenta cu observarea dispozițiilor din regulamentul parohial, în vre-o Duminecă ori sărbătoare la biserică parohială spre a-și arăta desteritatea în cântări și a predica, eventual a servi și a predica.

Deș, 16 Martie 1915.
Oficiul protopresbiterial al tractului greco-oriental Deș, în conțelegere cu comitetul parohial competent.

Teodor Hermann
protopresbiter.

Nr. 76/1915. (37) 3-3

Concurs.

Se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”, pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa III-a Baia lui Craiu cu crângurile Curpeni și Făroasa și filiele Toplița, Cernișoara Florese și Vălaru din protopresbiteratul Hunedoarei conform ordinului consistorial din 24 Februar a. c. Nr. 1779/1915.

Emolumentele împreunate cu acest post de paroh sunt cele fașionate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

Competenții la acest post au a-și așterne cererile instruite, conform normelor din vigoare la oficiul protopresbiterial al Hunedoarei în termenul sus indicat având a se prezenta în vre-o Duminecă ori Sărbătoare spre a cânta, respective a celebra și a cuvânta.

Comitetul parohial în conțelegere cu oficiul protopresbiterial.

Hunedoara, la 10 Martie 1915.
Oficiul protopresbiterial gr.-ort. Hunedoara.

Avram P. Păcurariu
protopresbiter.

Ca practicant

afă loc un tânăr absolvent de 3 sau 4 clase gmnaziale reale sau civile, la firma

Ioan Comșa și Fiu,
Săliște (Szelistye).

(35) 3-3

A apărut

în editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane

Carte de rugăciune,

în care se cuprinde: Rugăciune de dimineață; rugăciunea sfintei treimi; rugăciune către Dumnezeu Fiul; Psalmul „Miluește-mă Dumnezeule”, etc.; rugăciunile mesei; Simvolul credinței; rugăciune de seara; rugăciune către Dumnezeu Tatăl; rugăciune către născătoarea de Dumnezeu; rugăciunea sfintei cruci; rugăciune către Domnul nostru Iisus Cristos și rugăciune la nenorociri și alte necazuri.

Se află în depozit spre vânzare la *Librăria arhidiecezană*, și se vinde legată în coare roșie și vânătă cu 20 fleri.

Format plăcut, mic, pentru a se putea purta și în buzunar.

Preților, profesorilor și învățătorilor, la comanda de cel puțin 50 exemplare, pe lângă achitarea prețului sau expedarea cu rambursă, li se dă 20% rabat.

Este o carte de rugăciune foarte corespunzătoare nu numai pentru trebuințele sufletești ale ori cărui creștin, ci și ca dar la copii, precum și pentru ostașii din reșel, atât după cuprins, cât și după format și exterior.

A apărut și se află de vânzare la Librăria arhidiecezană, Sibiu:

G. S. Petrow:

Calea spre Dumnezeu.

Contemplațiuni asupra Dumnezeirei și asupra adevărului divin.

Traducere

de **Teodor V. Păcățian.**

Ediția II.

Prețul 1 cor. + poșta 5 fl.

La Librăria arhidiecezană în Sibiu se află următoarele

Icoane sfinte

tipărite în tipografia cărților bisericești din București și aprobate de sfântul Sinod din România.

Icoane mărimea 20x25 cm.

Nașterea Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Învierea Domnului nostru Iisus Cristos	—20
Sfântul Modest	—20
Sfântul Ilie Prorocul	—20
Sfântul Ioan Botezătorul	—20
Domnul nostru Iisus Cristos în vesminte de Arhieru	—20
Incoronarea Maicei Domnului	—20
Sfântii Apostoli Petru și Pavel	—20

Icoane mărimea 40x50 cm.

Judecata Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfântul Ilie Prorocul	—45
Învierea Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Botezul Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Nașterea Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfântul Ioan Botezătorul	—45
Sfântii Apostoli Petru și Pavel	—45

Icoane mărimea 15x23 cm.

Maica Domnului nostru Iisus Cristos	—30
Sfântul Gheorghe	—30
Sfântul Nicolae	—30
Sfântii împărați Constantin și Elena	—30
Sfântii Arhangheli Mihail și Gavril	—30
Sfânta Paraschiva	—30
Sfântul Dumitru	—30

Icoane mărimea 22x34 cm.

Maica Domnului nostru Iisus Cristos	—45
Sfânta Treime	—45
Sfântul Gheorghe	—45
Sfântul Dumitru	—45
Sfântul Nicolae	—45
Sfântii împărați Constantin și Elena	—45
Sfântii Arhangheli Mihail și Gavril	—45
Sfântii Trei Erarhi, Vasile, Grigore și Ioan	—45

Tablouri (Portrete).

Icoana Înmormântării pe hârtie (aer)	1—
Icoana Înmormântării pe pânză (aer)	5—
Proscomidia tipărită cu litere latine	—50
Sfânta și Marea Vineri a Patimilor, adevă oclirea bisericeii în seara acelei zile mari, format 50x65 cm, reproduș în culori	2—
Pentru pach și poșta să se adaugă 30-40 fl.	
Mitropolitul Ioan Mețianu, format mare	2—
Mitropolitul Șaguna, format mare 2 cor., mic 50 fl., tipărit pe carton cromoheligrafic	5—
Mitropolitul Miron Romanul	2—
Goșdu	2—

**„DACIA”,
institut de credit și de econ., soc. pe acții în Orăștie.**

Convocare.

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „Dacia”, prin aceasta se convoacă la

a XIII-a adunare generală ordinară,

care se va ținea în 28 Aprilie st. n. 1915 la 10 ore a. m. în localul institutului.

Program:

1. Numirea unui notar și doi scrutători.
2. Raportul anual al direcțiunii, bilanțul anului 1914 și raportul comitetului de supraveghiere.
3. Decidere asupra rapoartelor, bilanțului și profitului curat.
4. Alegerea a lor 5 membrii în direcțiune în sensul §-lui 31 al statutului.
5. Eventuale propuneri intrate conform statutelor.
6. Alegerea a lor 2 acționari pentru verificarea procesului verbal.

Acționarii, cari doresc a lua parte la adunarea generală în persoană sau prin plenipotențiați, au să depună acțiile și plenipotențele la cassa institutului în înțelesul §-lui 20 din statute cel puțin în preziua adunării generale.

Orăștie, la 27 Martie 1915.

(49) 1-1

Direcțiunea.

Contul bilanț cu 31 Decemvrie 1914.

Activa—Vagyon.	Mérleg számla 1914 év dec. hó 31-ével.	Pasiva—Teher.	
	K f	K f	
Cassa în număr — Pénztári álladék	2,845-19	Capital social — Részvénytöke	100,000—
Efecte publice — Érték papírok	40,267-33	Fond de rezervă — Tartalék alap	50,500—
Cambii de bancă — Bankszerű váltó tárca	431,777—	Transitor — Átmenő	4,229-70
Cambii cu acoperire — Jelzálogilag bizt. váltó tárca	39,974—	Cambii reescontate — Visszleszámitolt váltók	156,832—
Realități — Ingatlanok	12,470-14	Depuneri — Betétek	246,781-83
Mobiliar — Butorzat	1,260—	Dividende neridicate — Fel nem vett osztalék	52—
după amort. — leirás után	126—	Conturi curente — Folyó számla	62,124-90
Debitori — Adosok	61,994-40	Profit curat — Tiszta nyereség	5,657-02
Timbre, proteste și radui ant. — Előleg, bélyeg, óvás és bánatpénz	7,408-66		
Conturi curente — Folyó számla	28,806-73		
	626,177-45		626,177-45

Contul perdere și profit.

Spese—Kiadások.	Nyereség és veszteség számla.	Venite—Bevételek.	
	K f	K f	
Interese — Kamatok:		Interese — Kamatok	49,253-47
pentru depun. — betétek után	14,532-40	Diverse — Különfélék	699-58
pentru cambii reescontate — visszleszámitolás után	9,740-20		
pentru conturi curente — folyó számlák után	5,199-46		
Spese — Költségek:			
salarii — tisztí fizetések	6,372—		
chirie — házbér	800—		
porto — postabér	263-32		
diverse spese — különféle kiadás	2,888-83		
fond de penzii — nyugdíj járandóság	512-88		
Contribuție — Adók:			
directă — egyenes adó	2,307-70		
de 10% după înt. depun. — 10% tőke kamat adó	1,453-24		
Amortizare — Leirás:			
din mobilier — butorzatból	126—		
Profit curat — Tiszta nyereség	5,657-02		
	49,853-05		49,853-05

Orăștie, la 31 Decemvrie 1914. — Sászváros, 1914. december hó 31-én.

Dr. Muntean m. p., dir. exec. — v. igazgató. **N. Opincar m. p.,** președinte — elnök. **Buzdugan m. p.,** secretar — titkár. **A. German m. p.,** **Ioan Olariu m. p.,** **Vasile Sintion m. p.,** **I. Bogdan m. p.**

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat conturile prezente și le-am aflat în consonanță cu registrele institutului. — Alólrott felügyelti bizottság a jelen számlákat megvizsgáltuk és azokat az intézet könyveinek tartalmával összhangzásban találtuk.

Orăștie, la 29 Martie 1915. — Sászváros, 1915. márczius hó 29-én.

Ioan Botean m. p., preș. eln. **Constantin Dăncilă m. p.,** **Ioan Lăzăroiu m. p.**

„LUMINA”

institut de credit și economii, societate pe acții în Sibiu.

CENTRALA: Telefon Nr. 177. FILIALE: SIBIU, strada Cisnădiei Nr. 7. MURĂȘ-OȘORHEIU și TURDA.

Capital K 600,000— Fonduri K 50,000— Depuneri „ 2,000,000— Active „ 2,800,000—

Primește depuneri **5%** interese fără anunț. Pentru depuneri fructificare cu **5%** nerii mai mari de durată mai lungă cu anunț, dela corporațiuni bisericești ș. a. și dela particulari se acordă și interese mai mari. — Darea după interesele de depuneri o plătește institutul. — Depuneri se pot face și prin poșta fără spese prin curi, cari se pun la dispoziție la cerere, deasemenea se pot face și ridicări prin poșta fără spese de porto.

(40) 2—

Direcțiunea.